

ved den Kontrol, han førte, dækket Embedsmanden. Amtmanden dækkes nu til Slutning af Departementschefen, denne dækkes af den høitagtede Justitsminister, og den høitagtede Justitsminister veed jo endog i Forveien, at Domstolene sikkert nok ville komme til det Resultat, at de paagjældende Embedsmænd have gjort deres Pligt. Jeg synes altsaa rigtignok, at der virkelig er Noget, som tyder paa, at der er et i det Mindste i mine Dine for stort Sammenhæng. Nagtet den høitagtede Justitsminister imidlertid paa Forhaand omtrent har sagt, at der ikke vil komme Noget ud af det Hele ved Domstolene, saa siger jeg dog, der bør gøres Ansvar gjældende mod de Vedkommende, selv om der ikke kommer Noget ud deraf, thi der kan jo dog maasse moralsk komme Noget ud deraf, og det har dog Noget at betyde for Landet, at vi her i denne Forsamling lægge Magt og Pris paa, at der vaages over Lov og Ret. Jeg for mit Vedkommende kunde efter en saa løs Udtalelse som den, jeg hørte af den høitagtede Justitsminister, være mest tilbøielig til at stemme imod foreløbig at bevilge Pengene, i alt Fald mener jeg, at vi maatte indsætte saadanne Bestemmelser, som virkelig sikrede os, at der vilde blive anlagt Sag mod paagjældende Overordnede (Afbrydelse). Det ærede Medlem for Grenaa (Vønløkke) siger: negt det strax; jeg skulde heller ikke have Noget derimod, men jeg antager dog, at Udvalget mellem 2den og 3die Behandling vil faae Leilighed til at overveie, hvad der derved er at gjøre, og derfor ikke den Sikkerhed kan faas, at der vil blive anlagt Sag mod de Paagjældende, saa skjønner jeg heller ikke bedre, end at det er det Resultat, vi maa komme til, men jeg siger: neppe strax. Ja, det kunde være rigtigt, dersom det gik ud over de paagjældende Embedsmænd, som have forsværmet deres Pligt, men det er netop det, det ikke gjør, og derfor siger jeg foreløbig: „Neppe strax“. Det vil i mine Tanker være for haardt overfor private Folk, som jeg allerede har nævnt, der burde have kunnet stole paa den overordnede Kontrol; thi hvad have vi den ellers til. Ved de mange andre Bemærkninger i hele det Indlæg, som findes i Betænkningen, Sp. 661—62, skal jeg ikke videre opholde mig.

Finantsministeren: Da jeg ikke er sikker paa, hvorvidt min Kollega Justitsministeren, inden han forlod Thinget for at gaa over til det andet Thing, forklarede, hvor nødvendigt det var, at han maatte være tilstede der, skal jeg i alt Fald for Sikkerheds Skyld gjentage det. Sagen er den, at den Del af Fattigloven, som nu er til Forhandling i Landstinget, vedkommer lige saa meget Justitsministeren som Indenrigsministeren, og det i den Grad, at Justitsministeren har stillet forskjellige Vædringsforslag til denne Lov, hvis Forhandling var berammet i det andet Thing tidligere, end denne Sag blev berammet til For-

handling her i Dag. Jeg tror saaledes, at det ærede Thing, og navnlig det Medlem, som sidst omtalte Justitsministerens Fraværelse (Th. Nielsen), vil se, at Justitsministeren er bleven saa længe her i Thinget, som det var ham muligt, idet han er bleven noget efter Forhandlingernes Begyndelse i Landstinget, indtil han var nødsat til at gaa over i dette, for at forklare de Vædringsforslag, han selv har stillet med Hensyn til den Lov, som der er under Behandling. Det kunde jo nemlig, naar ærede Medlemmer ikke lagde Mærke dertil, se ud, som om Fattigloven som en under Indenrigsministeren hørende Sag ikke i den Grad kunde vedkomme Justitsministeren, men jeg haaber, at Sagen nu vil stille sig anderledes for de ærede Medlemmer, efter at jeg har bragt dette i deres Erindring; jeg har ikke turdet forudsætte, at Alle vare bekendte med, at Justitsministeren havde stillet Vædringsforslag til denne Sag. Et andet æret Medlem — det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) — omtalte et Lovforslag, som behandles i et Udvalg i Landstinget. Jeg tror ikke, at det er Sikk og Brug i det ene Thing at omtale de Lovforslags Behandling, som ere Gjenstand for Prøvelse i Udvalg i det andet Thing. Jeg haaber imidlertid, at jeg ikke gjør mig skyldig i nogen Indiskretion, naar jeg her siger, at det onde Varsel, som det ærede Medlem gjorde sig til Tolk for, forhaabentlig paa ingen Maade vil bekræfte sig. Paa Grund af den Interesse, jeg har for denne Sag ifølge min Stilling som Formand i Proceskommissionen, kender jeg nogle Sagens Gang, og det er, tror jeg, efter den Utvring, der faldt fra det ærede Medlem, ikke upassende, naar jeg siger, at den ikke blot — selv sølgelig — stadig har været Gjenstand for Forhandling og Overveelse, men at det vistnok ikke vil vare længe, inden Betænkning afgives, da der er valgt Drøjsører. Men naar det ærede Medlem saaledes har kunnet udtale sig om Behandlingen af en Sag, som foreligger i det andet Thing, haaber jeg, han vil finde det naturligt, at jeg gjør en Bemærkning med Hensyn til Behandlingen af en Sag, som ligger for her i dette Thing. Det kan ikke bevies, at det er faldet mange af de ærede Medlemmer paa Sinde, at denne Sag er kommen meget sent til anden Behandling, at der er gaaget meget lang Tid hen, siden den blev forelagt her af Finantsministeren. Jeg tvivler ikke paa, at mange af Thingets Medlemmer føle de Ulemper, som ere forbundne med en saa langsom Fremme af dette Lovforslag, men der er sandelig Ingen, der i den Grad føler de dermed forbundne Ulemper, som Finantsministeren. Jeg haaber derfor, at man ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg vel ikke gjør Spørgsmaal om Grunden til, at det har været saa længe, thi Tiden er nu engang gaaget hen, men derimod gjør den Hensigt til Finantsudvalget, at tredie